خبر

با تلاش مصر و امارات صورت می‌گیرد

بازگشت سوریه به اتحادیه عرب

● یک منبع بلندپایه در دبیرخانه اتحادیه عرب تأکید کرد در نشست آتی سران اتحادیه عرب در الجزایر که در مارس آینده برگزار می‌شود، سوریه کرسی خود در اتحادیه عرب را بازخواهد یافت. این منبع بلندپایه تأکید کرد که الجزایر تماس‌های دیپلماتیک گسترده‌ای دراین‌باره داشته و توافقی اولیه درباره بازگشت سوریه به اتحادیه عرب در برابر برداشتن برخی گام‌ها از جانب دمشق به دست آمده، هرچند قطر با این موضوع مخالف است. به گفته این منبع، بازگشت سوریه به اتحادیه عرب می‌تواند به لحاظ حقوقی مبتنی بر آن باشد که تعلیق عضویت دمشق در اتحادیه اقدامی خلاف آیین‌نامه اتحادیه بوده است. پیش از این محمد بن‌عبدالرحمن آل‌ثانی، وزیر خارجه قطر، تأکید کرده بود عواملی که باعث شد عضویت سوریه در اتحادیه عرب به تعلیق درآید، همچنان به قوت خود باقی است. از سوی دیگر، منابع دیپلماتیک مصری تأکید کردند پس از دیدار وزرای خارجه مصر و سوریه در نیویورک، در اواخر ماه سپتامبر گذشته که اولین دیدار در این سطح در ۱۰ سال گذشته بوده، تماس‌های قاهره با دمشق با هدف بازگشت سوریه به اتحادیه عرب ادامه یافته است. این منابع گفته‌اند قاهره دراین‌باره با کشورهای عربی دیگری هم مذاکره کرده تا آنها را به این موضوع متقاعد کند؛ ضمن اینکه این اقدامات مصر با هماهنگی روسیه انجام می‌شود که پیش‌تر از مصر خواسته بود دراین‌باره همکاری کند. بر اساس این گزارش، قاهره به مسکو تعهد داده بود که این موضوع را پیگیری کند، هرچند تأکید کرده بود به تنهایی امکان پیش‌بردن این طرح ندارد؛ به‌خصوص که برخی کشورهای عربی مهم که حامیان مالی و سیاسی اتحادیه عرب هستند، با این موضوع همچنان مخالف‌اند. به گفته این منابع، دیپلمات‌های مصری و اماراتی تماس‌های گسترده‌ای با کشورهای عربی مخالف بازگشت سوریه به اتحادیه عرب داشته‌اند تا در جریان شرط‌های آنها برای موافقت با این طرح قرار گیرند. هفته گذشته رمطان لعمامره، وزیر خارجه الجزایر، اعلام کرد به‌زودی مذاکرات در دبیرخانه اتحادیه عرب برای بررسی دستور کار جلسه سران اتحادیه در الجزایر آغاز خواهد شد و تأکید کرد که الجزایر امیدوار به بازگشت سوریه به اتحادیه عرب است.

معاون جو بایدن در اندیشه تصاحب جایگاه ریاست‌جمهوری آمریکا

هریس؛ بانوی جاه‌طلب کاخ سفید

حضور جو بایدن در کاخ سفید هنوز به یک سال نرسیده اما گمانه‌زنی‌ها درباره ناتوانی رئیس‌جمهور ۷۹ساله آمریکا در تکمیل دوره چهارساله ریاست‌جمهوری‌اش جدی‌تر از هر زمان مطرح می‌شود و در این میان کامالا هریس معاون بایدن به‌عنوان جانشین احتمالی او، بیش از گذشته در رسانه‌ها مطرح می‌شود. بر همین اساس زمانی که روز جمعه جو بایدن به‌دلیل انجام معاینات پزشکی مسئولیت ریاست‌جمهوری را برای مدت کمتر از ۹۰ دقیقه به هریس واگذار کرد، رسانه‌ها با اشاره به گاف‌ها و ناتوانی ذهنی و جسمی بایدن در حدود یک سال اخیر، این اقدام را مقدمه‌ای برای انتقال دائمی مسئولیت ریاست‌جمهوری آمریکا به هریس دانستند.

نارضایتی افکار عمومی از عملکرد بایدن در نزدیک به یک سالی که از ریاست‌جمهوری‌اش می‌گذرد، بر محبوبیت هریس هم تأثیر گذاشته است. از ابتدای ریاست‌جمهوری بایدن با توجه به وضعیت نامساعد جسمانی و ناتوانی ذهنی بایدن، انتظار می‌رفت هریس مسئولیت بیشتری بر عهده داشته باشد؛ اما نه‌تنها این اتفاق رخ نداد، بلکه هریس حضوری بسیار کم‌رنگ در عرصه سیاسی دارد و ظاهرا در هفته‌های اخیر اختلاف‌هایی هم میان بایدن و هریس ایجاد شده است. بر اساس نظرسنجی‌ها میزان محبوبیت کامالا هریس حتی از جو بایدن نیز کمتر بوده و میزان نارضایتی مردم آمریکا از عملکرد هریس به بیش از ۴۶ درصد رسیده است و این رقم برای بایدن به ۴۳ درصد می‌رسد. نظرسنجی مشترک اکونومیست- یوگاو نیز نشان می‌دهد میزان نارضایتی شهروندان آمریکایی از عملکرد هریس به بیش از ۴۸ درصد رسیده است. به اعتقاد تعدادی از استراتژیست‌های سیاسی، کامالا هریس اکنون به یک فاجعه برای این حزب تبدیل شده است؛ چراکه میزان نارضایتی مردم آمریکا از عملکرد مایک پنس، معاون دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری پیشین آمریکا در زمانی که بر سر کار بود، به ۴۱.۹ درصد رسیده بود. نظرسنجی دیگری که از سوی مؤسسه ترافالگار انجام شده نیز نشان می‌دهد بیش از ۵۸.۶ درصد آمریکایی‌ها اصلا مطمئن نیستند که کامالا هریس برای رئیس‌جمهورشدن آماده باشد. مؤسسه راسموسن اعلام کرده که تنها ۴۳ درصد مردم معتقدند او شرایط لازم برای مدیریت کشور را دارد. در مقابل، ۵۵ درصد معتقدند هریس فاقد صلاحیت لازم برای ریاست‌جمهوری ایالات متحده است. این اعداد احتمالا به‌دلیل نقش‌آفرینی ضعیف او با وجود ناکامی در حل‌وفصل چالش‌های داخلی ازجمله بحران مهاجران و تنش مرزی با مکزیک است. علاوه بر این، هریس که عملکرد او در دوره انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا همراه با بایدن با واکنش مثبت زنان در افغانستان روبه‌رو شده بود، قبل و بعد از خروج آمریکا از افغانستان و سلطه دوباره طالبان بر این کشور سکوت اختیار کرده است. هریس تاکنون در چهار جلسه ارائه توضیحات با حضور جو بایدن و تیم امنیت ملی او شرکت کرده، اما به جای توضیح، در توییتر درباره موضوع افغانستان اعلام نظر کرده است.

اختلاف در کاخ سفید

در چنین شرایطی کناره‌گیری «اشلی اتین»، مسئول روابط عمومی دفتر کامالا هریس، احتمال اختلاف نظر او با بایدن را افزایش داه است. در روزهای گذشته اتین اعلام کرده که برای «پیگیری فرصت‌های دیگر» دفتر هریس را ترک می‌کند. یک مقام کاخ سفید گفته است که «اشلی عضو ارزشمندی از تیم معاون رئیس‌جمهوری است و برای پیشبرد اهداف دولت بی‌وقفه تلاش کرده است. او در ماه دسامبر سمت خود را ترک می‌کند».

سی‌ان‌ان پیش از این گزارش داده بود که چند نفر از کارکنان دفتر هریس به‌دلیل اختلاف با او می‌خواهند کناره‌گیری کنند. بر اساس این گزارش، او با دفتر هریس «هماهنگی خوبی» نداشت و در سمت مسئول روابط عمومی به اندازه کافی فعال نبود. خانم اتین در گذشته دو بار مسئول روابط عمومی دفتر نانسی پلوسی، رئیس مجلس نمایندگان ایالات متحده بود. فاکس‌نیوز هم استعفای اتین را نشانه‌ای از سقوط سریع محبوبیت معاون رئیس‌جمهوری آمریکا توصیف کرد. اتین در این سمت وظیفه تنظیم فعالیت‌های رسانه‌ای هریس و ارتقای وجهه او در میان عموم را بر عهده داشت. در هفته‌های گذشته گزارش‌هایی از وضعیت نامناسب هریس در دولت بایدن، اختلافات میان کارکنان او و به حاشیه رانده‌شدن او توسط بایدن در رسانه‌های آمریکا منتشر شده است. پیش از این هم سی‌ان‌ان، رسانه نزدیک به دموکرات‌ها از افزایش شکاف بین جو بایدن و کامالا هریس خبر داد و شبکه فاکس‌نیوز مهم‌ترین شبکه جمهوری‌خواهان از احتمال برکناری معاون رئیس‌جمهوری آمریکا خبر داده بود.

سی‌ان‌ان هفته گذشته گزارش داده بود که از برخی تلاش‌های هریس بوی رقابت انتخاباتی با بایدن به مشام می‌رسد و این موضوع به شکاف‌هایی در کاخ سفید منجر شده است. پس از آن هم فاکس‌نیوز در گزارشی جنجالی، افزایش تنش‌ها بین نفر اول و دوم کاخ سفید را تأیید کرده و از احتمال معرفی یک جایگزین برای هریس خبر داد. این در حالی است که با افشای روزافزون ناتوانی جو بایدن ۷۹ساله در هفته‌های اخیر، معاون رئیس‌جمهور ایالات متحده سمتی بسیار مهم تلقی می‌شود که می‌تواند تا پایان دوره ریاست‌جمهوری فعلی سکاندار کاخ سفید باشد. هریس حتی به‌تازگی به عدم اعطای نقش کافی برای او در ماجرای خروج از افغانستان اعتراض کرده و این در حالی است که او پیش از این در مصاحبه با این شبکه اظهاراتی کاملا برعکس را مطرح کرده بود. هنگامی که بایدن، هریس را به‌عنوان زوج انتخاباتی خود برگزید، به‌دنبال معرفی او به‌عنوان آینده‌دار حزب دموکرات بود؛ اما اکنون افراد نزدیک به هریس این احساس را دارند که هم‌زمان با کاهش مقبولیت بایدن در نظرسنجی‌ها، استقبال از هریس نیز در حال کاهش‌یافتن بوده و ممکن است حتی بدنه اصلی رأی‌دهندگان دموکرات نیز از او روگردان شوند.

هریس، سناتور تازه‌کار

کامالا هریس متولد ۲۰ اکتبر ۱۹۶۴ اولین معاون رئیس‌جمهور زن در آمریکا و اولین معاون رئیس‌جمهور سیاه‌پوست و آسیایی - آمریکایی این کشور به شمار می‌رود. هریس از سال ۲۰۱۷ به‌عنوان سناتور تازه‌کار ایالات متحده آمریکا از ایالت کالیفرنیا تا ۲۰۲۰ مشغول به کار بود. او که از اعضای حزب دموکرات است، دومین زن سیاه‌پوست و نخستین جنوب آسیایی- آمریکایی است که به سنا راه یافت. هریس پیش‌تر از سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۱ به‌عنوان دادستان ناحیه سانفرانسیسکو در ایالت کالیفرنیا فعالیت کرده، سپس از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۷ به‌عنوان دادستان کل ایالت کالیفرنیا فعالیت کرد. در جریان مبارزات انتخاباتی‌اش برای سنا، باراک اوباما و جو بایدن از او حمایت کردند. در تاریخ ۲۱ ژانویه ۲۰۱۹ رسما فعالیت کارزار انتخاباتی خود را برای نمایندگی حزب دموکرات برای ریاست‌جمهوری ایالات متحده آمریکا در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۰ آمریکا اعلام کرد. مدت کوتاهی نامزد پیشتاز این رقابت بود تا اینکه در سوم دسامبر ۲۰۱۹ به مبارزات انتخاباتی خود پایان داد. او از سوی جو بایدن کاندیدای حزب دموکرات آمریکا به‌عنوان معاون‌اول پیشنهادی او در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ معرفی شد.

معاونی بی‌تجربه

سه رئیس‌جمهوری دموکرات اخیر آمریکا قبل از بایدن، نسبتا تازه‌وارد به واشنگتن بودند و معاونان خود را از میان افرادی با تجربه بسیار بیشتر در واشنگتن و در ارتباط با کنگره انتخاب کردند، اما وضعیت برای هریس کاملا عکس آن است. تجربه والتر ماندیل، ال گور و جو بایدن معاونان رؤسای جمهوری دموکرات اخیر آمریکا اجازه داد تا مشاوران اثرگذار برای هدایت کنگره در دوران ریاست‌جمهوری جیمی کارتر، بیل کلینتون و باراک اوباما باشند. چنین پویایی هرگز نمی‌تواند بین هریس و بایدن وجود داشته باشد؛ زیرا بایدن تقریبا نیم‌قرن تجربه در واشنگتن و کنگره دارد. بااین‌حال هریس کاملا بی‌تقصیر نیست. او درباره مسائل مهمی مانند مهاجرت مصاحبه‌های نادرست داشته و به‌وضوح نتوانسته است به‌عنوان یک بازیگر اصلی در دولت ظاهر شود. وضعیت هریس یک معضل مهم برای حزب دموکرات ایجاد می‌کند؛ زیرا سه سال دیگر انتخابات ۲۰۲۴ در پیش است. بایدن به‌قدری مسن خواهد بود که حداقل سلامتی و سن او یکی از مسائل مهم مبارزات انتخاباتی خواهد بود؛ حتی اگر رقیب او دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری سابق آمریکا باشد که فقط چند سال جوان‌تر است. اگر به هر دلیلی، بایدن دوباره در سال ۲۰۲۴ نامزد نشود، هریس پیشتاز این نامزدی خواهد بود؛ حتی اگر شانس او در تعداد نظرسنجی‌ها کم باشد، انتخابات مقدماتی رقابتی می‌تواند به‌ویژه تفرقه‌انگیز باشد؛ زیرا هرکسی که مقابل هریس شرکت می‌کند باید به‌شدت به‌دنبال یک زن آمریکایی- آفریقایی‌تبار باسابقه باشد. نزدیکان هریس نگران آن هستند که معاون رئیس‌جمهور برای ایفای نقش‌های مورد انتظارش در سال ۲۰۲۴، چه به‌عنوان نامزد ریاست‌جمهوری و چه به‌عنوان دستیار ارشد در کمپین انتخاباتی آمادگی نداشته باشد. هریس در کمپین خود در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۰ موفق به کسب رأی هیچ ایالتی نشده بود و از زمان روی‌کارآمدن در ژانویه و پس از عهده‌دارشدن مسئولیت مقابله با سیل مهاجران ورودی از مرزها که با توجه به انفعال کامل کنگره در این زمینه، مسئله سیاسی پرتنشی است، به کیسه بوکس اصلی جمهوری‌خواهان در حوزه مهاجرت تبدیل شده است.

از ابتدای ریاست‌جمهوری بایدن با توجه به وضعیت نامساعد جسمانی و ناتوانی ذهنی بایدن، انتظار می‌رفت هریس مسئولیت بیشتری بر عهده داشته باشد، اما نه‌تنها این اتفاق رخ نداد، بلکه هریس حضوری بسیار کم‌رنگ در عرصه سیاسی دارد و ظاهرا در هفته‌های اخیر اختلاف‌هایی هم میان بایدن و هریس ایجاد شده است

عبدالله حمدوک با نظامیان سودان توافق کرد

بازگشت به کرسی نخست‌وزیری

گروه طرح ملی جامع سودان از توافق نهایی حاکمیت نظامی این کشور با عبدالله حمدوک برای بازگشت او به مقام نخست‌وزیری در مرحله انتقالی خبر داد. این گروه با انتشار بیانیه‌ای تأکید کرد به موجب توافق حاکمیت نظامی سودان به رهبری ژنرال عبدالفتاح البرهان با نیروهای مدنی، همه زندانیان سیاسی آزاد خواهند شد و همه به مرحله اجرای میثاق قانونی و سیاسی دوره انتقالی بازخواهند گشت. بر اساس بیانیه این گروه که متشکل از احزاب، نیروهای سیاسی و جنبش‌های مسلح امضاکننده توافق جوبا و طریقت‌های صوفیان و حاکمان محلی است، توافق‌نامه صلح پس از امضای همه طرف‌ها با صدور بیانیه مشترک رسما اعلام شده است. گفته می‌شود شماری از سیاست‌مداران و شخصیت‌های بانفوذ سودان در میانجیگری بین سیاست‌مداران و ارتش این کشور و به‌ویژه در میانجیگری بین حمدوک و عبدالفتاح برهان، رهبر کودتاگران نقش مؤثری ایفا کرده‌اند. از سوی دیگر، فضل‌الله بورما ناصر، رئیس موقت حزب الامه سودان هم خبر داد که پس از توافقاتی که در ساعات پایانی روز شنبه انجام شده است، عبدالله حمدوک به مقام خود در نخست‌وزیری سودان بازخواهد گشت. او گفت حمدوک دولتی مستقل از چهره‌های تکنوکرات شایسته تشکیل خواهد داد و همه بازداشت‌شدگان سیاسی آزاد خواهند شد. به گفته منابع آگاه، سازمان ملل متحد، آمریکا و دیگران «نقش مهمی» در تدوین این توافق داشتند. عبدالفتاح برهان، ژنرال سودانی، ۲۵ اکتبر با کودتا در این کشور قدرت را به دست گرفت و بسیاری از مقام‌های پیشین حکومتی را به زندان انداخت. کودتای اخیر، دو سال پس از قیام مردمی سودان که باعث برکناری عمر البشیر و دولت اسلام‌گرای او شد، انتقادهای بین‌المللی را برانگیخت. ایالات متحده آمریکا، متحدانش و سازمان ملل، استفاده بیش از حد از زور علیه معترضان را محکوم کرده‌اند. ایالات متحده آمریکا روز شنبه برای سومین بار به‌طور رسمی از سوی وزارت خارجه این کشور، بار دیگر از ارتش خواست تا حمدوک را به دولت بازگرداند و از معترضان و حق آزادی بیان آنها پشتیبانی کرد. اتحادیه آفریقا نیز که عضویت سودان را پس از تحولات ۲۵ اکتبر به حالت تعلیق درآورد، روز شنبه در بیانیه‌ای از رهبران این کشور خواست تا «قانون اساسی و انتقال دموکراتیک» را محترم شمرده و حمدوک را به دولت بازگردانند. سودانی‌ها از زمان تسلط ارتش در ماه گذشته گروه گروه به خیابان‌ها برای اعتراض آمدند. این توافق تنها چند روز پس از آن صورت می‌گیرد که پزشکان گفتند دست‌کم ۱۵ نفر در جریان اعتراض‌های ضد کودتا بر اثر شلیک گلوله کشته شدند. برخی منابع دیگر شمار کشته‌شده‌ها را تا ۴۰ نفر اعلام کرده‌اند. اوضاع سیاسی سودان با بی‌ثباتی فراگیری روبه‌رو است. پس از سقوط دیکتاتور سودان در سال ۲۰۱۹، دولتی انتقالی متشکل از نمایندگان سیاسی و نظامی در این کشور زمام امور را بر عهده گرفت. هدف از تشکیل این دولت انتقالی فراهم‌کردن شرایط برای انتقال کامل قدرت سیاسی سودان به یک دولت غیرنظامی در سال ۲۰۲۳ اعلام شده، اما سودان بارها شاهد اعتراضات گسترده مردم بوده است؛ اعتراضاتی که به کودتای نظامی اکتبر سال جاری منجر شد و خارطوم را به نقطه نخست بازگرداند.

در حوالی میدان سرخ

استالین و سفر پرماجرا به تهران

احمد وخشیته
استادیار دانشگاه دوستی ملل روسیه

● اوایل تابستان ۱۹۴۲ بود که آدولف هیتلر مصمم به پیشروی در قفقاز شد و نهایتا ۲۳ جولای خط دفاعی شوروی شکسته شد و روستوف، کلید دستیابی به این منطقه، سقوط کرد و چاه‌های نفت مایکوپ در اختیار نازی‌ها قرار گرفت. همین موضوع سبب شد تا اندکی بعد (۱۲ آگوست) وینستون چرچیل برای دیدار با جوزف استالین به مسکو سفر کند؛ نگرانی آنها این بود که نازی‌ها به باکو و سپس مناطق نفت‌خیز ایران برسند. به همین منظور آمریکا کمک‌هایش به ارتش سرخ را تشدید و فرماندهی خلیج فارس را تأسیس کرد تا ایران به پل پیروزی تبدیل شود. از ابتدای سال ۱۹۴۳ ارتش آلمان نازی مجبور به عقب‌نشینی شد اما سران متفقین به دنبال پیروزی در خاک اروپا بودند و از همین جهت نیازمند دیداری سری برای هماهنگی‌های لازم.

گفته می‌شود ۳۲ پیام میان استالین، چرچیل و فرانکلین روزولت برای تعیین محل نشست ردوبدل شد. استالین تلاش داشت تا مذاکرات در خاک شوروی انجام شود و به همین دلیل آرخانگلسک در شمال یا آستراخان در جنوب را مطرح کرد، اما روزولت معتقد بود قلمرو شوروی برای مذاکرات مناسب نیست و پیشنهاد کرد که آنها در آلاسکا جمع شوند. چرچیل نیز از جزایر اورکنی انگلستان صحبت به میان آورد؛ از دیگر پیشنهادهای روزولت بغداد یا قاهره نیز بود، اما طرفین به توافق نرسیدند.

استالین که هیچ تمایلی نداشت از قلمرو شوروی دور شود، پنجم نوامبر در نامه‌ای بر ایران که نزدیک شوروی بود اشاره و تأکید کرد که اگر محل نشست هر جای دیگری جز تهران باشد، مولوتوف را به جای خود خواهد فرستاد. در این زمان بخش قابل ملاحظه‌ای از خاک ایران تحت کنترل نیروهای شوروی، بریتانیا و آمریکا بود و همین موضوع سبب شده بود که همه طرفین کنترل امنیتی مناسبی در این منطقه داشته باشند و نهایتا سران متفقین بر تهران به اجماع رسیدند.

کلمه‌ای به کلی سری!

برگزاری نشست در تهران بسیار محرمانه بود و بزرگ‌ترین واهمه آنها این بود که مبادا آلمان نازی از این موضوع باخبر شود و سوءقصدی علیه سران متفقین صورت دهد؛ از همین‌رو حتی در نامه‌نگاری‌های محرمانه نیز هیچ‌گاه نامی از «تهران» آورده نمی‌شود و به‌صورت رمز از آن یاد می‌کنند. با وجود این، برخی گزارش‌های روسی نشان می‌دهد گویا اخباری از این نشست برنامه‌ریزی‌شده به آلمان‌ها درز کرده بوده و استناد آنها به تلاش دو گروه خرابکاری یکی در قالب تاجران چای از شمال غربی ایران و دیگری در پوشش عشایر قشقایی است.

نهایتا سران متفقین برای شرکت در نشستی با اسم رمز تهران حرکت می‌کنند. در مورد نحوه سفر استالین به تهران، با گذشت ۷۸ سال همچنان چند سناریو وجود دارد و به‌طور مشخص معلوم نیست او از چه طریقی رهسپار ایران شد. بعدها روزنامه کامسامولسکایا پراودا دراین‌باره نوشت که او عصر ۲۲ نوامبر ۱۹۴۳ با قطار شماره ۵۰۱ از مسکو به سمت باکو حرکت می‌کند؛ درحالی‌که در واگن زرهی خاصی با وزن بیش از ۸۰ تن بوده است. مطابق این گزارش گفته می‌شود قطار مسیر پر استرسی را سپری می‌کند؛ چراکه در قسمتی از مسیر قطار زیر بمباران شدید قرار می‌گیرد و در قسمتی نیز با نقص فنی روبه‌رو می‌شود؛ اما رهبر شوروی جان سالم به در می‌برد تا قطار ساعت پنج صبح به باکو، شهری که استالین آخرین‌بار ۲۳ سال پیش در آنجا بوده برسد.

در اینجا چند نقل وجود دارد؛ از یک‌سو گفته می‌شود او به یاد خاطرات گذشته ابتدا با ماشین در باکو چرخی زده و از سویی گفته می‌شود که بلافاصله با دو تا شش داگلاس C-۴۷ که فرماندهی پرواز را شخص ژنرال گولووانوف، فرمانده نیروی هوایی دوربرد بر عهده داشته، عازم تهران شده است. اگرچه در کتاب «ستاد کل در سال‌های جنگ» نوشته شده که او غروب به نزدیکی باکو می‌رسد، شب را در قطار سپری می‌کند و صبح با هواپیما رهسپار تهران می‌شود. در این کتاب نوشته شده که استالین در هواپیما می‌گوید: «سرهنگ‌ها به‌ندرت خلبانی می‌کنند، اما ما ترجیح می‌دهیم با سرهنگ پرواز کنیم».

اما در مطلبی به نقل از الکساندر یاشین، افسر امنیتی معتقد گفته شده که استالین بلافاصله به فرودگاه می‌رود، جایی که شش هواپیمای آمریکایی داگلاس منتظرش بوده و ژنرال گولوانوف خلبان یک هواپیما و سرهنگ والنتین گراچوف، خلبان شخصی استالین سکان هواپیمای دیگری را بر عهده داشته است. استالین ابتدا به سمت هواپیمای اول می‌رود، ولی نزدیک موتور به ناگاه عطسه می‌کند؛ این موضوع را به فال بد می‌گیرد و به سمت هواپیمای دوم می‌رود.